

LITERATUUR-OVERZICHTEN.

WEEKBLADEN.

Wiener klinische Wochenschrift. 1923, No. 43.

Originalabhandlungen. H. MAENDL. *Zur Frage der Dauerverfolge nach künstlichem Pneumothorax.* — In de jaren 1911 tot 1921 werden 300 patiënten met kunstmatigen pneumothorax behandeld; van deze gevallen wordt statistisch nagegaan de invloed op koorts, expectoratie, arbeidsgeschiktheid, klinische genezing enz., terwijl bovendien de behandelingsmethode nader toegelicht wordt (punctie met dikke naald). Voorzover de lijders nader onderzocht konden worden, werd in 49 pCt. der gevallen een min of meer gunstige uitkomst verkregen, terwijl van die 230 vijftien reeds vijf tot 12 jaar als klinisch genezen beschouwd kunnen worden.

TAKIMA MATSUMOTO. *Ueber die Vielheit von Bakteriophagen.* — Een beschrijving van een bijzondere wijze van kweeking van bacteriophagen, die van zelf leidt tot de vorming van zuivere, ongemengde culturen. MATSUMOTO meent hieruit te kunnen bewijzen, dat er vele soorten van bacteriophagen bestaan, waarvan enkele een polyvalent karakter hebben, integenstelling met D'HERELLE, die één soort aanneemt, dien hij de eigenschap toekent om zich aan verschillende bacteriën door voortkweeking bijzonder aan te passen.

ARPAD VON TORDAY. *Ueber Autohämotherapie bei Rotlauf.* — Door inspuiting van 5—10 cM³ bloed, van den patiënt afkomstig, in de bilspieren wordt bij erysipelas de koorts na voorbijgaande stijging als regel binnen 24 uur opgeheven en geneest het plaatselijk proces in enkele dagen als geen verwickelingen zich voordoen.

OTTO FRITZ. *Oscilligraphische Messungen an Röntgenstrahlen.* — Indien men voor een röntgenlamp een loodcilinder met veranderlijke diaphragma-opening door een synchroommotor draait, overeenkomstig het aantal onderbrekingen van den hoofdstroom, kan men elk deel van den sinoidevormigen ontladingsstroom afzonderlijk onderzoeken op golflengte, spanning enz. en hierdoor een wetenschappelijk juist oordeel krijgen over de soort der stralen, die op verschillende oogenblikken uitgezonden worden.

R. GRÜNBAUM. *Behebung einer reflektorischen Anurie nach Diathermie-behandlung.* — Bij een patiënt met reflectorische anurie (prikkeling van niergruis in den ureter) volgde urine-afscheiding na één maal diathermische behandeling. Deze waarneming is van gewicht voor het beslissen van de strijdvraag over den aard der werking van röntgenstralen bij het opheffen van anurie.

Wiener klinische Wochenschrift. 1923, No. 44.

Originalabhandlungen. PAUL NEUDA und FRITZ REDLICH. *Ueber die Rolle der Leber in die Frage der Röntgenallgemeinschädigung.* — Door intensieve röntgenbestraling ontstaat een verhoogde chloornatriumafscheiding door de nieren. Deze veranderde chloorafscheiding moet opgevat worden als een verschijnsel, de eigenlijke stoornis in een verhoogd ciwitverval. Wordt dit verval gecompenseerd door inwendige processen, zich uitende in een hooge chloorafscheiding, dan bemerkt de patiënt hiervan weinig, blijft die uitscheiding achterwege, dan ontstaat de z.g. röntgenkater. Dit verschil ontstaat door den al of niet voldoende arbeid van de lever; vandaar dat kankerlijders met levermetastasen zoo gemakkelijk de röntgenvergiftiging krijgen.

GEORG STEIN und EGINE FRIED. *Untersuchungen über Magen- und Pankreasfunktion nach ausgedehnter Magenresektion.* — Het besluit uit de onderzoeken leert, dat na uitgebreide maagsectie zich een achylie ontwikkelt, niet plotseling maar eerst na verloop van maanden, en dat deze achylie niet leidt tot een verminderde pancreasafscheiding, doch deze integendeel soms compensatorisch verhoogd is.

FRITZ LASCH. *Ein Fall akuter Myeloblastenleukämie.* — De ziektegeschiedenis en verslag der lijkopening van een patiënte met acute myeloblastenleukaemie in aansluiting aan een kraamvrouwbesmetting zes maanden te voren.

ROBERT TAUBER. *Kombination eines Morbus RECKLINGHAUSEN mit multiplen äusseren Dünndarmmyomen.* — Bij een vrouw lijdende aan de ziekte van RECKLINGHAUSEN, werd een myoom uit den buik verwijderd groot 17 bij 14 bij 7 cM., waarvan de oorsprong niet duidelijk te bepalen was, maar over de dunne darmen waren zeer veel kleine myomen verspreid.

Gesundheitswesen. HERMANN SCHRÖTTER. *Bericht über den gegenwärtigen Stand der Kropfprophylaxe in Oesterreich.* — Naast een warme aanbeveling voor het gebruik van het (jodiumhoudende) vol-zout wordt verzocht van staatswege een uitgebreid onderzoek in te stellen over aetiologie en pathogenese van de kropziekte.

R. GRASZBERGER. ARTHUR SCHATTENFROH. — Necrologie van SCHATTENFROH geboren 27 October 1869 overleden 22 October 1923, professor in de hygiëne te Weenen.
J. ED. ST.

Münchener medizinische Wochenschrift. 1923, No. 40.

G. LINZENMEIER. *Die Senkungsgeschwindigkeit der roten Blutkörperchen und ihre praktische Bedeutung.* — LINZENMEIER behandelt de factoren, die de snelheid van het bezinken der roode bloedlichaampjes bepalen, de voor het onderzoek toegepaste methoden en hun beteekenis voor de kliniek.

F. LUCKSCH und H. SPATZ. *Die Veränderungen im Zentralnervensystem bei Parkinsonismus in den Spätstadien der Encephalitis epidemica.* — Schrijvers vonden zóó regelmatig en intensief bepaalde afwijkingen in de substantia nigra Sömmeringii, dat zij hier de oorzaak van het parkinsonisme meenen te moeten zoeken.

E. SCHILLING und P. HOLZER. *Indikanämie als Zeichen der chronischen Azotämie. (Vergleichende Reststickstoff-Indikanuntersuchungen im Serum Nierengesunder und -kranker).* — Bij gezonde nieren vindt men nooit in het serum het gehalte aan reststikstof of indican verhoogd, ook bij indicanurie vonden schrijvers hoogstens 1.5 mgr. indican in een liter serum. Verhoogd reststikstofgehalte beteekent een twijfelachtige prognose, verhoogd indicangehalte echter een ongunstige prognose (chronische azotaemie, dreigende uraemie); van groote beteekenis is de vergelijking dezer beide waarden.

A. SCHANZ. *Zur Behandlung der Coxa vara.* — SCHANZ past als regel de subtrochantere osteotomie toe. Sometijds, in verouderde gevallen met sterk verbogen, misvormden kop, heft deze de misvorming niet op: hier reseceert SCHANZ den kop en voert verder de lage subtrochantere osteotomie uit.

H. HIGIER. *Zur Klinik der Impotentia generandi ejaculatoria.* — HIGIER beschrijft twee gevallen van deze vrij zeldzame, door hem aldus genoemde stoornis. Hierbij zijn tijdens den coïtus erectie en orgasmus normaal, doch blijft de ejaculatie uit of volgt te laat.

J. LOVRICH. *Die konservative Behandlung des Abortus.* — Warme aanbeveling voor elk geval van miskraam van de conservatieve behandeling met chinine resp. chinine-veronal (VON HERFF) en inspuitingen van een hypophysispraeparaat. Drie sterfgevallen op 324 gevallen.

F. DIETEL. *Wismut in der Syphilistherapie.* — Gunstige ervaringen, verkregen met de gecombineerde behandeling met salvarsaan en bismuth (bismogenol, bisuspéen of bismuthdiasporal).

RIES. *Lösliche Quecksilbersalze bei der Luesbehandlung.* — Bespreking en aanbeveling van novasurol, het best toegepast gemengd met neo-salvarsaan volgens BRUCK en BECHER.

G. STÜMPKE. *Ueber „Sulfobadin“.* — Het door STÜMPKE voor het bereiden van zwavelbaden aangegeven vloeibare sulfobadine wordt tegenwoordig door de firma HÉLFENBERG ook in drogen vorm bereid. Hiermee verkreeg STÜMPKE bij verschillende huidziekten dezelfde gunstige uitkomsten als met het vloeibare praeparaat.

W. BLUMENTHAL. *Ueber abortiven Typhus.* — BLUMENTHAL wijst op zeer lichte,

veelal met influenza of malaria verwarde typhusgevallen, die men als zoodanig herkent door de miltzwelling, het voor typhus kenmerkende bloedbeeld (SCHILLING) en de in intensiteit toenemende reactie van WIDAL.

PONNDORF. *Stellungnahme zu wichtigen Fragen der Hautimpfung*. — In hoofdzak uitvoerige uiteenzetting der techniek van de methode van PONNDORF.

J. DENK. *Ein mehrmals operierter Fall von Lues III*.

W. STOELTZNER. *Zur isotopischen Tuberkulinbehandlung*. — STOELTZNER wijst op de verschillen tusschen de door hem aangegeven behandeling en die van WIDERÖE.

O. KÖRNER. ADOLF KUSSMAUL *und die Pharmakologie*.

R. HOEPLI. *Beobachtungen und Eindrücke auf einer Reise nach Ostasien 1923*.

H. CURSCHMANN. *Hirnabszess*. — Overzicht.

Münchener medizinische Wochenschrift. 1923, No. 41.

R. STAHL und K. BAHN. *Erfolgreiche konservative Behandlung des tuberkulösen Empyems und Pyopneumothorax durch Borsäurespülung und PREGLSche Lösung*. — In 2 gevallen zagen schrijvers deze verwikkelingen van longtuberculose snel genezen na verwijderen van het exsudaat, naspoelen met een 2 pCt. boorzuuroplossing, tot de vloeistof helder afvloeit, en daarna door dezelfde canule inbrengen van 30—300 cM³ oplossing van PREGL. In het eene geval werd dit eenmaal, in het andere tweemaal verricht.

O. WUTH. *Ueber Morphinismus. (I. Die Entstehung der Krankheitserscheinungen)*. — Tijdens de gewenningsperiode vertoonen de verschijnselen het beeld van den verhoogden parasymphathischen tonus, tijdens de onthoudingsperiode van den verhoogden sympathicustonus. WUTH stelt zich voor, dat dit berust op een vermindering van de functie der schildklier en der aan deze nerveus en humoraal gecorreleerde organen door de morphine, welke evenwichtstoornis het organisme tracht te compenseeren. Doordat nu om een herhaalde morphinewerking te verkrijgen telkens ook deze compensatie moet worden overwonnen, zijn telkens grooter giften morphine noodig.

L. DUSCHL. *Ueber die humorale Beeinflussung der Herzaktion im Warmblüterorganismus nach Versuchen an parabiosierten Ratten, an Katzen und Kaninchen*. — DUSCHL heeft bij warmbloedige dieren aangetoond, wat LOEWI reeds bij koudbloedige vond: dat bij prikkeling van den vagus stoffen in het bloed komen, die in staat zijn bij andere dieren de hartwerking te verlangzamen.

F. HOFF. *Ueber unspezifische Intrakutantherapie und biologische Hautfunktion*. — Uitvoerig bespreekt HOFF de biologische functie der huid en het essentiele verschil tusschen intracutane en onderhuidsche behandeling. Gunstige uitkomsten der intracutane behandeling met aolaan enz. bij gonorrhöische verwikkelingen, gewrichtsaandoeningen en eenige huidziekten (trichophytie, psoriasis).

M. GÄNSLEN. *Ergebnisse der Blasenmethode. (Ueber den Reststickstoff im Blut und Gewebe beim lebenden Menschen)*. — In normalen toestand, bij subacute en chronische nephritis wordt voor de reststikstof in bloed en weefsels nagenoeg dezelfde waarde gevonden, die ook door intraveneuse toediening van ureum niet wordt gewijzigd. In het laatste tijdperk van nierlijden met uraemie vindt men in de weefsels een hooger reststikstofgehalte, voorzoover door venaesectie, infusies of sterken hydrops het beeld niet is gewijzigd. Een aderlating kan hier alleen in het begin den toestand ten goede veranderen en het reststikstofgehalte doen dalen. Bij overlading van het organisme met keukenzout ziet men bij nierinsufficiëntie het reststikstofgehalte in de weefsels, eventueel ook in het bloed, stijgen.

P. MATZDORFF. *Interferometrische Liquorstudien*. — MATZDORFF vond de met den interferometer gevonden waarde van de cerebrospinale vloeistof bij paralyse en andere organische ziekten van het centrale zenuwstelsel als regel verhoogd. Bij gefractioneerd onderzoek werden voor de verschillende porties duidelijk concentratieverschillen waargenomen, zonder dat echter de sterkste concentratie in een bepaalde portie werd gevonden. Het is niet uitgesloten, dat onder bepaalde

verhoudingen deze concentratie kan samenhangen met de vloeistofopneming van den onderzochte.

K. HERXHEIMER. *Ueber farblosen Teer und seine therapeutische Verwendung.* — Gunstige ervaringen bij verschillende huidziekten met een door HERXHEIMER bereiden liquor carbonis detergens hippocastani decoloratus.

H. STRECKER. *Ueber das sogenannte Liquorpumpen.* — Wil men veel cerebro-spinale vloeistof laten afvloeien, dan puncteert men den patiënt in zittende houding en laat men, zoodra geen vloeistof meer uitvloeit, het hoofd voor- en achterwaarts buigen, waarop men weder vocht ziet afvloeien.

E. VARELA. *Einige Betrachtungen über die chirurgische Behandlung des Puerperalfiebers.* — Dit door VARELA aanbevolen ingrijpen bestaat uit herhaald uitwisschen van de baarmoederholte met in jodiumtinctuur gedrenkt gaas, verbonden met een intermitterende uitspoeling dezer holte met oplossing van DAKIN.

S. ROTHMAN. *Ueber die intravenöse Einspritzung von kolloidalem Quecksilber bei Syphilis.* — Het bleek ROTHMAN, dat intraveneus zonder salvarsaan ingespoten colloïdaal kwik slechts een zwakke antisiphilitische werking uitoefent; het wordt opmerkelijk snel met de urine uitgescheiden.

K. PHILIPSEN. *Doppelspritze für Silbersalvarsan etc.*

KLOTZ. *Behandlung der Nierenleiden im Kindesalter. III. Nephrose.* — Overzicht.
P. SMIT.

Hospitalstidende. 1923, No. 23.

ZG. MAGNUSSON. *Den tuberculöse Ledrheumatisme.* — Beschrijving van twee gevallen, die een steun zijn voor de theorie van PONCET omtrent de zoogenaamde „tuberculose inflammatoire”.

H. HAXTHAUSEN. *Et Lysfilter til stærkere Koncentration af de kemiske aktive Straaler ved FINSSEN-behandling.* — Het vraagstuk om de warmtestralen te verzwakken is actueel geweest van het begin van de FINSSEN-behandeling af. FINSSEN zelf heeft dit trachten te bereiken door toepassing van verschillende gekleurde lichtfilters, om zoo de gele en roode stralen uit te schakelen. Deze pogingen stranden daarop, dat de verschillende oplossingen van blauwe kleurstoffen (methyleen-blauw of ammoniakale kopersulfaat-oplossing) wel de roode en gele stralen voldoende absorbeerden, maar ook de ultraviolette, die van zoo'n groot belang zijn voor de biologische lichtwerking. HAXTHAUSEN vond, dat kobaltzouten zeer transparent waren voor die ultraviolette stralen. De waterige oplossing daarvan is lichtrood en houdt dus de warmtestralen niet tegen. Watervrij kobaltchloride is blauw en een oplossing daarvan in absoluten alcohol is eveneens sterk blauw, absorbeert rood en geel, laat groen, blauw en violet vrij wel onverzwakt door en verzwakt de ultraviolette stralen slechts zeer weinig. Proeven met die oplossing (2 pCt.) genomen, gaven zeer bevredigende uitkomsten.

Hospitalstidende. 1923, No. 24.

EMIL ALS. OLUF THOMSEN. *Mikromethode til Tælling af Blodplader.* — Deze methode (reeds vroeger in *Hospitals tidende* beschreven) geeft in geoefende handen een gemiddelde fout van 8 à 10 pCt.. Voor klinische doeleinden is de methode dus nauwkeurig genoeg.

Hospitalstidende. 1923, No. 25.

A. ØIGAARD. *Tilfælde af Tricuspidalstenose.* — Klinische mededeeling.

PAUL SCHULTZER. *Nogle Teorier vedrørende Lysbadterapien.* — Samenvattend overzicht.

Hospitalstidende. 1923, No. 26.

CHRISTIAN VEMMING. *Om kirurgisk Levertuberkulose i Anledning af et Tilfælde af samme.* — Klinische mededeeling.

Hospitalstidende. 1923, No. 27.

G. V. TH. BORRIES og ZAGE H. MEISLING. *Optisk Nystagamus og central Fixation* — Wordt uitvoerig gerefereerd.

Hospitalstidende. 1923, No. 31.

PAUL SCHULTSER og CARL SONNE. *Lysets profylaktische Virkning ved experimentel Rachitis*. — De bestraling heeft invloed op de zoutstofwisseling. Het organisme heeft dan minder phosphorus noodig dan anders. De proeven werden gedaan op ratten. Zelfs een bestraling van slechts één minuut dagelijks vertoonde dien invloed. Kwartslicht werd het krachtigst. Het is zeker, dat de ultraviolette stralen daarvoor aansprakelijk zijn.

EJNAR JARLØV og EJNAR RUD. *On Overføvelse af dissemineret Sclerose til Dyu.* — Van eenige zieken met gedissemineerde sclerose werd, spinaalvloeistof of bloed ingeënt op caviar. 17 werden ingeënt. Slechts één dier werd ziek.

Hospitalstidende. 1923, No. 32.

A. J. SCHIERBECK. *Om klinische Tilfælde af akut Binyreinsufficiens*. — Beschrijving van twee gevallen.

THORKELD ROVSING. *Om Vaccinotherapie ved kronisk Osteomyelitis*. — Volgens ROVSING is de oorzaak, dat er nog zooveel onzekerheid bestaat over de werking en het nut van vaccinotherapie bij osteomyelitis, gelegen in het feit, dat men bijna steeds proeven nam bij acute osteomyelitis. Daarbij is toch steeds operatief ingrijpen aangewezen en is het dan moeilijk uit te maken welk aandeel eventueele vaccinotherapie in het succes heeft. ROVSING heeft alleen het toegepast op gevallen waar elke andere behandeling vruchteloos was gebleken, en waar dus waarschijnlijk geen voldoende antistoffen werden gevormd. Drie en twintig gevallen werden zoo behandeld. In de allermeeeste nam de ziekte een verbazend snelle en gunstige wending. De reinculturen werden bereid uit staphylocokken uit etter van de patiënten zelf.

Hospitalstidende. 1923, No. 33.

CH. W. GØTHGEN. *Om Gonococsepsis*. — Klinische mededeeling. De prognose is slecht. Er bestaat geen specifiek middel tegen. Serumtherapie is machteloos.

Hospitalstidende. 1923, No. 34.

MONRAD. *Adenoide Vegetationer og exsudativ lymfatische Diatese*. — Het grootste deel der kinderen met adenoïde vegetaties heeft exudatief lymphatische diathese. De behandeling moet zich dus in de eerste plaats daartegen richten. In de gevallen, waarin ernstige verschijnselen van den kant van het oor zich voordoen, moet men opereeren. In alle andere gevallen is operatie niet zoo dringend. Men kan dan gerust een paar jaar afwachten om te zien, wat de behandeling van de diathese voor gevolg heeft. Natuurlijk is in de betrekkelijk zeldzame gevallen, waarin de vegetaties ontstaan als zelfstandige ziekte, adenotomie wel aangewezen.

Hospitalstidende. 1923, No. 35.

OLUF THOMSON. *Undersøgelser over WASSERMANN reaktioner*. — Wordt voortgezet.

Hospitalstidende. 1923, No. 36.

VIGGO SCHMIDT. *Zinkjonbehandling af akut og kronisk Mellemsgrysuppurationen*. — Slot volgt.

OLUF THOMSON. *Undersøgelser over WASSERMANN reaktioner*. — Wordt voortgezet.

Hospitalstidende. 1923, No. 37.

VIGO SCHMIDT. *Zinkjonbehandling af akut og kronisk Mellemørsupuration.* — Men overtuige zich eerst, dat er geen verwikkelingen zijn, die operatie noodzakelijk maken. De zieke ligt op zijn gezonde oor. In het zieke oor wordt een oplossing gebracht van zinksulfaat ($ZnSO_4$ 0.5 gr. glycerine 5 gr. aqua dest. 95 gr. dat direct voor gebruik nog met gelijke deelen water wordt verdund). Dan wordt de electrolyt in het oor gebracht, zoo dicht mogelijk tegen het zieke slijmvlies aan, en verbindt men die met de positieve pool. De huid wordt ergens bevochtigd met zout water en daarop de eveneens met zout water bevochtigde negatieve electrode geplaatst. Men stijgt door middel van een bijzonder daarvoor geconstrueerden waterweerstand langzaam tot 3 milliampère. De zitting duurt hoogstens 10 tot 15 minuten. De uitkomsten zijn zeer gunstig.

OLUF THOMAS. *Undersøgelser over WASSERMANNreactionen.* — Wordt voortgezet.

Il Policlinico. fasc. 23, 1923.

PERITI ENRICO. *La schema di Arneth nella leucocitosi da processi suppurativi.* — ARNETH heeft gewezen op het feit, dat niet alleen het aantal neutrophiele granulocyten van gewicht is, maar ook de vorm van de kernen, die een, twee, drie of vier of vijf lobben kunnen hebben. ENRICO gaat hierop nader in.

ALFRED ROSICA. *Sierovaccinoterapia nella congiuntivite gonococcica.* — Het specifieke antigonocokken serum werkt bijna niet, wanneer het in het oog wordt ingedruppeld. Zeer werkzaam is het echter als het onderhuids wordt ingespoten. Men mag echter de plaatselijke behandeling niet nalaten.

LEONARDO TIBERIO. *Sopra un caso di meningite cosè detta sierosa.* — Klinische mededeeling.

GAETANO BOTTARO. *Una modificazione all apparecchio ordinario per la protoclisi.*
SILVIO CORINALDESI. *Sul pneumo-torace Forlamini.*

Il Policlinico. fasc. 24, 1923.

A. SEBASTIANI. *Sul „flutter” auricolare.* — Beschrijving van een geval.

CESARE. *Sulla rachiostovainizzazione.* — De voordeelen hiervan worden nog weer eens aangetoond.

BARDUZZI. *A proposito della genesi della sifilide e della sua invasione in Italia.*

Il Policlinico. fasc. 25, 1923.

PIERO TORNARA. *La reazione di WASSERMANN nel liquido cefalo-rachidiano.* — Wordt voortgezet.

CESARE AUTONUCCI. *Proposta di un perfezionamento nel trattamento ideale delle cisti da echinococco sterili del pulmone.* — De schrijver stelt voor reductie zonder drainage met capitonnage en naad van de randen van de longwond. Hermetische sluiting van den lap uit de borstkas. Dan kunstmatige pneumothorax terstond na de operatie.

E. PESTALOZZA. *La tubercolosi genitale della donna.* — Samenvattend overzicht.

Il Policlinico. fasc. 26, 1923.

FRANCESCO BONFIGLIO. *Reperti del liquor in conigli „normali”.* — Ook bij konijnen, die oogenschijnlijk volkomen gezond zijn en geen behandeling hebben ondergaan, kan men om den veranderingen in de cerebro-spinale vloeistof overeenkomende met die, welke PLAUT en MULLER vonden bij konijnen, die met luetisch materiaal waren ingeënt.

PIERO TORNARA. *La reazione di WASSERMANN vel liquido cefalo-rachidiano.* — Vier gevallen (drie van tuberculeuze meningitis en een van paraplegie door druk van een kyphose van POTT), waarbij de reactie van WASSERMANN positief was voor het hersenvocht, daarentegen negatief voor het bloed. Klinisch noch anamnetisch was sprake van lues.

Il Policlinico. fasc. 27, 1923.

LUIGI SCALAS. *Il coefficiente uroemolico nelle malattie epatiche.* — Het antihaemolysine is een lipoide stof. Zij is werkzaam, onafhankelijk van de hoeveelheid chloruren in de urine; zij wordt door koken niet vernietigd en vertoont de reactie van cholesterine. De antihæmolytische kracht van urine bij ernstige leveraandoeningen (vooral cirrhosis) is afgenomen. Bij eenvoudige levercongestie en bij niet etterenden echinococcus is zij normaal.

P. MARICONDA. *Contributo alla conoscenza della malattia del MARCHIAFAVA (Degeneratione del corpo calloso).* — Klinische mededeeling.

W. A. A. VAN BINSBERGEN.

Dermalogische Wochenschrift. 1 September 1923.

E. LEHNER und D. KENEDY. *Beiträge zur Kenntnis von Hautveränderungen netzförmiger Anordnung vorzüglich entzündlicher Natur.* — De netvormige teekening ontstaat op de livide plaatsen van de cutis marmorata door talrijke uitwendige en inwendige invloeden. Bij de gevallen van uitwendigen invloed gaat ontsteking vooraf, waarna later de pigmentatie ontstaat. Differentiale diagnostiek tusschen de verschijnselen bij in- en uitwendige oorzaken.

J. FABRY. *Behandlung des Xanthoma palpebrae mit Ignipunktur.* — Hij oordeelt de methode beter dan alle andere.

H. HECHT. *Ein Fall von dreimaliger Ansteckung mit Syphilis.* — Er is nog slechts één geval volgens schrijver beschreven van driemaal herhaalde besmetting met syphilis vóór het zijne, nl. door OLTRAMARE.

H. PERL. *Minimaldosen in der Dermatologie, zugleich ein Beitrag zur Behandlung des Röntgengeschwürs.* — Behandeling van een röntgenzweer, die 2½ jaar na de laatste bestraling ontstaan was, met 2 bestralingen van 1/20 erytheemdosis (3 mM. aluminiumfilter). De zweer genas snel. Ook bij andere zweren gunstig gevolg van prikkeldoses der röntgenstralen.

Dermatologische Wochenschrift. 8 September 1923.

H. RITTER. *Ueber die Behandlung der Syphilis mit Bismogenol.* — Drie reeksen van 5 inspuitingen elk van 1 cM³ bismogenol-suspensie in olie. Inspuiten om den anderen dag. Reeksen door 8—10 dagen van elkander gescheiden. Van 18 gevallen van lues latens, met positieve reactie, die reeds op andere wijzen behandeld waren, reageerden 4—8 weken na een bismogenolkuur, 10 negatief.

E. RUBIN. *Versuche mit intravenösen Traubenzucker-Injektionen in der Syphilis-therapie.* — Inspuitingen met neosalvarsaan-druivensuiker deed de spirochaeten spoedig uit de syphiliden verdwijnen, maar zij zijn in enkele gevallen naderhand weer aan te toonen. Geen onaangename bijwerkingen.

F. REIF. *Zur Kenntnis chronisch-pyaemischer Zustände bei chronischer Bindegewebsentzündung des männlichen Beckens.* — Geval van een bekkenphlegmone bij een patiënt met gonorrhoe; door prostatamassage ontstond lymphogeen uitbreiding van het gonocokkenproces.

Dermatologische Wochenschrift. 15 September 1923.

H. MIERZECKI. *Ueber Blutsenkungsgeschwindigkeit und Bluteosinophilie bei akuter Gonorrhoe.* — Versnelde uitzinking bestond bij acute gonorrhoe, vooral na de tweede week volgende op de besmetting. Het verschijnsel ontwikkelt zich vaak samen met eosinophilie.

E. LEHNER. *Toxisches Erythem und Herpes zoster nach intramuskulärer Bismutinjektion.* — Bij een patiënt met beginnende tabes ontstonden na 2 cM³ bismoluol-RIECHTER, rechts intramusculair ingespoten, koorts en hoofdpijn, den volgenden dag jeuk en den derden dag erytheem en herpes zoster op de rechter bilstreek. Zes dagen later waren de uitslagen verdwenen. Intradermoreactie bij den patiënt veroorzaakte blaasvorming en necrose.

S. MENDES DA COSTA.